

La veritat

El dia que Robert Koch marxava a estudiar medicina a Guttenberg, el seu pare li recalçà que la recerca de la veritat dóna sentit a la vida de tot home que s'estimi a sí mateix. Els dies festius, el jove caminava per les planúries gebrades somiant creuar l'horitzó i caçar lleons a l'Orient.

En llicenciar-se, la seva promesa digué que li ensenyaria la veritat sobre l'amor amb la condició que agafés la plaça de metge rural a Wollstein. Ell, amb mans tremoloses, va encabir-li l'anell demanant-se si ella i el pare no parlaven del mateix.

En veure que l'horitzó de Wollstein també dibuixava planúries gebrades, davallà els ulls cap el microscopi per caçar el depredador dels pacients que tossien sang. La dona, el vicari, l'alcalde i els camperols entraven a la consulta, repleta de pots acolorits i ratolins engabiats, i li repetien que la tisi és el càncer caigut del cel per càstig diví; ell responia encorbant l'esquena sobre el microscopi.

Anys més tard, alça la vista vers l'auditori que l'aplaudeix, i examina el jove que li pregunta el motiu que l'ha dut a cercar el microbi de la tuberculosi:

—No haver caçat lleons a l'Orient —recalca.